

der ikke ligger i Loven, og nu ogsaa kan antages at være misbilliget af det høie Thing. Der var altsaa for ham slet ingen Opfordring til at gaa videre, da det var erklæret ham kategorisk: „De kan ikke faae Ordet“ med den Motivering: „De kan kun faae det, naar De bliver interPELLERET.“ Nu vedbliver man rigtignok at fastholde, at det skulde være den faldne Kandidats Opgave, for ikke at sige hans Pligt, at sørge for at sætte en selvlavet Interpellation i Scene. Naa, jeg skal tilstaa, at jeg ikke er bleven overbevist ved, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds fremsførte. Jeg fastholder det naive Standpunkt, at det vilde være at stifte Valgerne Blaar i Dinene, naar man selv i Forveien af-taler Interpellationer, Spar o. s. v. Det vilde berøve Valghandlingen dens naturlige Karakter. Forfaavidt det ærede Medlem henviste til Englands Exempel, skal jeg ikke gaa videre ind derpaa her; men jeg tror, at Alle ville indrømme, at det ikke hører til Vægsiderne ved den engelske Forfatning, at man ved Valghandlinger, som saa tidt ere bestrevne i Romaner og andetledes, har voldssomme Scener, der føre til Lemlæstelser Skændemaal o. s. v. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, om det skulde blive indført her i Landet. Nei, vil man søge sit Mønster i den engelske Forfatning, lad os saa tage de gode Sider derfra. Ja, hvis det ærede Medlem kunde skaffe os den faste parlamentariske Organisation, som findes i det engelske Underhus, en Organisation, der bevirker, at et fast Flertal i Underhuset bestemmer Statens Gang, bestemmer Ministeriernes Afsettelse og Indsættelse og i det Hele taget er det, som angiver Tonen i Regjeringens Førelse, saa vilde jeg finde mig i ogsaa at tage Skyggesiderne, og vilde kunne gaa temmelig vidt med Skyggesiderne. Det er ikke det ærede Medlem ubekendt, at i England koster ethvert Valg en lille Formue, jeg vil anslaa det til et Par Tusind Pund, altsaa i gamle Penge 18,000 Rd. (Afskrivelse). Ja! 36,000 Kr. Lad os nu ogsaa blot sætte Udgifterne ved et Valg til 4,000 Kr., jeg vil da spørge, have vi Kræfter til at bære dette? Jeg tror, at her vilde blive meget tomt i denne Sal, hvis vi kom til det Resultat, at et Valg kostede Penge. Ganske vist synes det, som om de sidste Valg ere gaede noget henimod den Retning, at Valgene kunne paavirkes paa en saadan Maade, at de koste Penge. Det vilde imidlertid ikke være heldigt, om vi kom ind paa den Vej, og jeg tror nok, at en af Grundene til, at saa mange Valg ere blevene udsatte denne Gang, er den, at man har frygtet for, at noget Saadant skulde finde Indpas hos os. Vi have her i Forsamlingen det Held at have en Del Repræsentanter af Bondestanden, og er der Noget, der udmærker denne Stand, er det en, om jeg saa maa sige, nedartet Evne til ved en Erfaring, der er gaaet igjennem mange Slægtled, en haard,

en dyrefødt Erfaring, som hos denne Stand er udviklet mere end hos de andre Stander, at kunne forudane de Farer, der true. Jeg tror egentlig talt, at det er en saadan Ænelse om, hvad der er i Horisonten, en saadan ubestemt Frygt for Noget, der skulde komme fra den Kant, der skulde bevæge dette Thing til maaske at gjøre Vanfælighederne mere penible, end man ellers vilde have gjort ved disse Valg. Men lad os være fri for det Daarlige i den engelske Forfatning og faae det Gode i den; jeg skal samstemme med det ærede Medlem deri.

Jeg vender mig nu atter til det ærede Medlem fra Kolding, det mindste Mindretal i Sal, men ikke i Vægt. Dette ærede Medlem har, det skal jeg til-lade mig at gjentage, ikke set paa denne Sag med det sædvanlige KlarSyn; men det er jo heller ikke saa underligt i denne Tid, hvor det ærede Medlem jo har saa mange Ting i Hovedet og skal passe paa os allesammen ligesom Hakon Jarl. Det er ikke saa underligt, at han i denne Tid ikke kan se saa klart paa en saadan Bagatel-sag, som denne er, naar han bevæger sig i de store Forhold mellem Kanoner, Embedsmænds Dyrtdistilleg, Pantserfiske osv. osv. Jeg tror derfor heller ikke, at det ærede Medlems Betragtninger i denne Sag ville faae saa stor Vægt, som der ellers med fuld Ret tilkommer dem. Jeg tror det ikke, men Udfaldet vil jo vise det. Det ærede Medlem har igaar anvendt en lang Tid og mange Ord paa at motivere disse 5 Punkter, som han har opstillet som Motiver for sin Beslutning. Dersom jeg ikke vidste bedre, kunde jeg tro, at det ærede Medlem i Modsigning til den Regel, han paa et Sted opstiller: „Af megen Tale kommer Fortrydelse, men Tausshed er sikker“, har anvendt, jeg tror Talleyrands Sætning, at Talen er til for at skjule Lanterne. Thi det lykkes det ærede Medlem ved den lange Tale om hans 5 Punkter at aflede Opnækkomheden fra selve Hovedsagen. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem hørte det, men jeg tror bestemt, at jeg igaar paaviste, at alle disse fem Punkter ere uden al Betydning. Jeg skal kortelig vise det, siden det ærede Medlem ikke har fattet min Tanke. Men jeg skal ikke op-holde mig videre ved at imødegaa disse Punkter. Svad for det Første det Punkt angaar, at der ikke er andre Uregelmæssigheder ved Valget end den ene, da er det jo klart, at det slet ikke kommer i Betragtning. I alt Fald maa det anses for ganske ligegyldigt, naar den ene Mangel, der findes, er tilstrækkelig til at kuldaste Valget; det er saa tydeligt, at det behøve vi ikke at twistes om. Dernæst, om Valgbestyrelsens Formand har handlet i god Tro eller ikke har handlet i god Tro, er den ligegyldigste Ting af Verden. Svad kommer det Valget ved, om Formanden har været i god Tro eller in mala sids? Det har ikke den mindste Indflydelse paa Forholdet selv. Derfor er Valget lige godt kassabelt eller ikke kassabelt